Vrijdag 21 Juli 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4263

AMIGOE DI CURAÇAO

Boeken — tijdschriften naar het Zeemanshuis Klipstr. 49-53. Tel. 1531

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Steunt ons zeemanswerk Klipstraat 49 — 53 Telefoon 1531.

„Junkers willen overgave van Duitsland" zegt Hitler.

Noordamerikanen geland op Guam.

Enorme Russische vorderingen naar Warszawa.

DE AANSLAG OP HITLER

Hitler werd lichtelijk gebrand en gekneusd door een bom bij een aanslag op zijn leven, terwijl hij omringd was door zijn nauwste persoonlijke militaire raadgevers. Zeven generaals en twee admiraals werden gewond door de ontploffing. Een radio-uitzending schreef de ontploffing toe aan dynamiet, terwijl een andere slechts over het gebruik van „springstoffen" sprak.

De officiële bekendmakingen gaven geen nadere biezonderheden omtrent de aanslag, doch Londense kringen die contact hebben met de Duitse ondergrondse beweging opperden de mening, dat deze sensationele gebeurtenis het gevolg is van een ernstige twist onder de militaire leiders in Duitsland.

Deze kringen zeiden, dat de aanslag mogelijk plaats vond te Breda in Nederland waarheen Hitler Woensdag zou zijn gegaan voor een conferentie met Rommel, Bevelhebber van de Duitse troepen in Normandië. Er worden bespiegelingen gehouden over de mogelijkheid dat een algemene schreeuwpartij ontstond toen Rommel meer divisies vroeg om zijn front te versterken en hem dit geweigerd werd.

Om de onaanzienlijke aard des dictators verwondingen goed te laten uitkomen kondigde de Duitse radio alras aan, dat Hitler kort daarop een bespreking had met Mussolini en ook Rijksmaarschalk Hermann Goering, die op weg was naar het Hoofdkwartier ten tijde van de aanslag. Door een vreemde samenloop van omstandigheden vond de aanslag slechts 16 uren plaats nadat Hideki Tojo, de der rampspoedige leiders van de as die hun landen in oorlog leidden, in Tokio opzij gezet werd (Londen, (AP) 20.7).

De aanslag vond vermoedelijk plaats in Oost-Pruisen, waar ook 2 divisies gemuit hebben.

DE AANRANDERS ONTSNAPT.

De NBC zeide, dat volgens een uitzending van Radio-Berlijn de „aanranders van Hitler ontsnapten, doch de politie is hun op het spoor" (New York, (AP) 20.7)

DE JUNKERS STAAN OP TEGEN HITLER.

Adolf Hitler heeft in een radiorede verklaard, dat hij grotendeels ongedeerd is als gevolg van de bomaanslag, en gaf aan Heinrich Himmler, het hoofd van de Gestapo, buitengewone machten om de opstandige leger-elementen op te ruimen welke — naar Hitler zeide — hem poogden te vermoorden en de weg voor Duitslands overgave te plaveiden. Sprekend in boze, krassende tonen tijdens de vroege morgenuren in een radiorede welke tevoren niet aangekondigd was, verklaarde Hitler: „In een uur waarop het Duitse leger een zeer hevige strijd levert is er in Duitsland een zeer kleine groep opgestaan, gelijk in Italië (blijkbaar doelde Hitler hier op de Italiaanse overgave op 8 September 11) welke geloofde, dat zij ons een dolk in de rug kon steken zoals in 1918, doch ditmaal hebben zij zich vergist."

Dat de opstand uitgebreid is onder de Duitse officieren werd te kennen gegeven door Hitlers woorden hoewel hij zowel als Rijksmaarschalk Hermann Goering en Admiraal Doenitz, die na hem spraken, alle poogden de indruk te wekken, dat de ontevredenheid slechts in een kleine groep heerst. Goerings woorden waren gericht tot de Duitse luchtmacht en Doenitz sprak tot de marine. Er sprak niemand tot het leger wat van betekenis zou kunnen zijn.

Goering gaf de schuld rechtstreeks aan de Junker-factie in het Duitse leger. Sommige Londense kringen gaven de mening te kennen, dat de gehele affaire geënsceneerd werd teneinde den nazies de gelegenheid te geven enkele ongewenste leden van de Generale Staf op te ruimen.

Er heerst ook veel achterdocht over het feit, dat de Duitse propagandisten zes uren lang het Duitse volk en de wereld verteld hebben, dat de aanslag werd gepleegd „door den vijand" alvorens Hitler openlijk zijn eigen leger-officieren beschuldigde. Goering beweerde, dat de „vuige moordaanslag" georganiseerd werd „door de miserabele kliek van oude generaals die van hun posten moesten worden gedreven voor een leiding welke even lafhartig als onbekwaam was".

Reeds sedert November van het vorig jaar geven berichten uit Duitsland te kennen, dat een groep Junkers van de oude stempel wachtte op het psychologisch moment om een coup te wagen. (Londen, (AP) 21.7).

DE VAL VAN TOJO.

Dewitt Mackenzie seint uit New York:

Welke de verwikkelingen van de Japanse cabinetsomwenteling ook mogen zijn, één ding is overduidelijk: hierdoor wordt het grote gevaar erkend waarin het keizerrijk zich bevindt. Behalve dát kunnen wij verder niets met zekerheid zeggen alvorens wij de samenstelling van het nieuwe cabinet vernemen. Wij moeten niet al te spoedig conclusies trekken. Het zijn wederom militaristen die aan de macht komen en naar alle waarschijnlijkheid zal de oorlogsinspanning nog vergroot worden om te ontkomen aan een nederlaag, welke uit de Stille Oceaan op Japan afstormt als een orkaan. Indien een gematigde regering wordt gevormd zonder het extremistische militaire element dat door Tojo vertegenwoordigd wordt (en de berichten zeggen dat dit niet waarschijnlijk is) dan zal dat betekenen, dat Nippon besloten heeft zich te ontdoen van de uitwendige tekenen van barbaarse agressie in een poging de Geallieerde vredeseisen te verzachten. Japan weet evenals Duitsland zonder een zweem van twijfel, dat het verslagen is. De enige vraag waarmede het zich nog kan bezig houden is hoeveel het uit de wrakken zal kunnen redden. Het zelfde geldt voor het Hitlerdom. Deze twee bondgenoten in moord en plundering gaan samen tot de laatste kilometer. Het is moeilijk te ontkomen aan de gedachte, dat de regeringscrisis in Tokio verband houdt met de rampen die zich op Herr Hitler opstapelen. Toen Japan zijn verraad beging bij de aanval op Pearl Harbor, richtte het zijn oorlogskansen naar die van Hitler. Het wedde, dat hij de Europese oorlog zou winnen en daardoor de overwinning voor den Mikado verzekeren. Het wist, dat als Hitler verloor het ook zou verliezen. En de Führer van zijn kant heeft zwaar gerekend op de hoeveelheid Geallieerd oorlogsgeweld, welke Japan zou kunnen absorberen.

De Pruisische militaristen hebben hun nederlaag ten volle erkend. In Japan heeft men een gelijke phase bereikt, hoewel Nippon waarschijnlijk de instorting langer zal kunnen uitstellen dan Duitsland. Of het echter militaristen of gematigden zijn die de nieuwe Japanse regering beheersen, moeten wij erop rekenen om Japan langs harde weg tot rede te brengen.

Nippons bronnen voor het voeren van de krijg zijn ernstig gehavend en het is niet in staat de schade te herstellen, doch hoewel het definitief in de verdediging is kan het nog fel tegenstand bieden. Toch geloof ik dat wij dit kunnen zeggen: zodra wij de laatste nagel in Hitlers doodskist geslagen hebben zal de weg naar Japans nederlaag niet bijster lang zijn (New York, (AP) 20.7).

TWEEDE DAGORDER VAN STALIN.

Stalin gaf Donderdagavond nog een tweede dagorder uit, gericht aan Maarschalk Koniev, waarin hij zeide, dat Wladimir Volynski en Rawa Ruskaya stormenderhand veroverd werden door de Russen.

Vladimir Volynski ligt op 55 kilometer ten Zuid-Westen van Kowel.

Rawa Ruskaya ligt op 72 kilometer ten Noord-Westen van Lwów en op 50 kilometer ten Westen van de Boeg. Van Rawa Ruskaya naar Duits Silezië is het slechts 320 kilometer (Moskou, (AP) 20.7).

RUSSISCHE AANVAL TEN WESTEN VAN KOWEL.

Stalin maakte in een dagorder bekend, dat het Rode Leger een nieuw offensief ten Westen van Kowel geopend heeft. De dagorder was gericht aan Generaal Rokossovsky en zeide, dat de troepen van het eerste Wit-Russische front de krachtige Duitse defensies doorbraken en binnen drie dagen strijd 50 kilometer vorderden en hun doorbraak langs het front tot 150 kilometer uitbreidden. De Russen veroverden hierbij meer dan 400 plaatsen waaronder Rochno, Maloryka, Lyuboml en Opalin en hebben de rivier de Boeg bereikt. In Moskou werd voor dit succes een saluut van 20 salvo's afgevuurd door 224 kanonnen (Moskou, (AP) 20.7).

RUSSISCHE DEELNEMING AAN INTERNATIONALE BESPREKINGEN.

Het Russische Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat de Russen zullen deelnemen aan de niet-officiële vóórbesprekingen met de Verenigde Staten en Groot Britannië in het begin van Augustus in Washington over een internationale organisatie om na de oorlog de vrede te handhaven (Moskou, (AP) 20.7).

Het nieuws van vandaag.

Wie Adolf Hitler gisteravond voor de radio heeft horen spreken, weet dat hij niet meer dezelfde is van vroeger. Kuchend en hokkend, krassend en schreeuwend kondigde de Führer aan, dat zijn eigen leger-officieren hem om zeep wilden helpen en „de weg plaveiden naar de overgave van Duitsland".

Volgens de nazies is de opstandige groep slechts klein, doch Rijksmaarschalk Goering die tot de luchtmacht sprak, verklaarde botweg dat het de Junkers zijn, weliswaar een kleine maar toch een machtig groep. Na Goering sprak Admiraal Doenitz nog tot de vloot, maar niemand sprak tot het leger, hetgeen zou kunnen betekenen, dat de splitsing in het Reich erger is dan door de radio van Berlijn wordt te kennen gegeven.

Verschillende Junker Generaals, waaronder Von Rundstedt die kort geleden nog het bevel in West-Europa had, zouden gearresteerd zijn en Heinrich Himmler, de Gestapo-baas, kreeg buitengewone machten van Hitler om een nieuwe opruiming te houden in de gelederen van het leger.

Deze opzienbarende gebeurtenis komt juist op het tijdstip dat Oost-Pruisen, het land van de Junkers bedreigd wordt door het Russische leger. Volgens berichten van gisteravond zouden de Sovjets nog maar 14 kilometer van de grens verwijderd zijn, doch van Russische zijde werd hierover niets gezegd. Stalin gaf wel twee dagorders uit om bekend te maken, dat de Generaals Rokossovsky en Koniev nieuwe aanvallen hebben gedaan waarbij zij over grote afstanden vooruitkwamen in de richting van Warszawa en honderden plaatsen bevrijdden. Ten Noord-Westen van Lwów staken Konievs troepen de Poolse Boeg over en namen zij Rawa Ruskaya. Ten Westen van Lwów bereikten de troepen van Rokossovsky de Boeg. In de Baltische staten wordt ook goede voortgang gemaakt door de overige legers.

In Italië hebben patrouilles van het vijfde leger de Arno overgestoken en overal werd de opmars voortgezet. Grote steden werden evenwel niet veroverd.

In Normandië namen de Britse troepen verschillende dorpen in het gebied van Caen maar het schijnt, dat men geen grote doorbraak heeft weten te maken in de Duitse linies. Ook de Noordamerikanen kwamen langzaam vooruit in de sector van St. Lô.

In de Stille Oceaan zijn Donderdagmorgen de Noordamerikaanse mariniers en soldaten geland op Guam in de Marianen. President Roosevelt schijnt ook te toeven in het krijgsgebied van de Stille Oceaan omdat hij per radio van een basis uit sprak tot de Democratische Conventie te Chicago om zijn benoeming tot candidaat voor het Presidentschap te aanvaarden.

HET VERZET DER PATRIOTTEN.

Het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower zeide in een officiële bekendmaking, dat de uitgebreide activiteiten der Franse vaderlanders van grote steun zijn voor de Geallieerden. Ook in België zou de ondergrondse beweging tot algemeen verzet zijn overgegaan. De Fransen vernielden o.a. 26 bruggen binnen tien dagen tijds en deden uitgebreide aanvallen op de Duitsers, die drie steden in het Departement van Ain moesten ontruimen. De patriotten werden soms gesteund door tanks en vliegtuigen. Een volledige trein met vliegende bommen werd in het Oostelijk deel van Frankrijk vernield (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 20.7).

GEBIEDEN AAN ITALIAANSE REGERING OVERGEDRAGEN.

De Geallieerde Bestuurscommissie in Italië maakt bekend, dat de provincie Rome, waaronder de Eeuwige Stad, alsook de provincies Frosinone en Littoria op 15 Augustus aan de Italiaanse regering zullen worden overgedragen en dat de provincies Foggia, Campobasio, Benevento, Avellino en Napels (met uitzondering van de gemeente van Napels) Donderdag aan de Italianen zijn overgedragen. De bekendmaking zeide: „De overdracht van het gebied is mogelijk gemaakt door de zegevierende opmars der Geallieerde troepen." Na erop te hebben gewezen, dat slechts twee maanden verlopen zijn sedert het doorbreken van de Gustav-linie, zeide de verklaring, nog: „De Verenigde Naties vervullen alzo met bekwame spoed hun geuite verklaring dat het Italiaanse volk zo spoedig mogelijk na zijn bevrijding de gelegenheid zal krijgen om de vrijheden te genieten, welke een onafscheidenlijk deel zijn van de democratie" (Rome, (AP) 20.7).

GRAZIANI WIL ONTSLAG.

De Zwitserse radio citeerde een bericht uit de fascistische pers waarin gezegd werd, dat de Italiaanse minister van oorlog in het marionettenregime, Maarschalk Rodolfo Graziani, gevraagd heeft van zijn post ontheven te worden met het oog op de beslissing van Maarschalk Albert Kesselring om „de afdelingen van het Italiaanse Republikeinse leger te stellen onder Duitse bevelhebbers" (New York, (AP) 20.7).

„Juicht, Belgen, Juicht"!

Een biezondere herdenkingsdag is de onafhankelijkheidsdag der Belgen, omdat ons eigen Koninkrijk hierbij ten nauwste is verbonden. Het was immers aan het eenhoofdig bestuur van het in 1814 geschapen Nederland, dat België zich in 1830 onttrok. In zekere zin zou dus België's onafhankelijkheidsdag voor ons eerder een dag van droefenis moeten zijn. Het is dat niet. Want ook al werd de staatkundige eenheid verbroken, omdat deze — hoezeer ook begeerd door velen, ook thans nog — op den duur niet ractisch bleek, veel hoger en vaster groeide de culturele eenheid, vrij en onbelemmerd als zij bleef van ambtelijke bemoeienissen, welke in steeds sterker mate met staatkundige eenheid gepaard gaan. „Juicht, Belgen, Juicht!", roepen wij daarom met het volkslied der Belgen, „van Haspengouw tot aan het Vlaamse strand".

Het is een historische gebeurtenis geworden, dat België — niet geheel en al zonder aanleiding van de Noordelijke Nederlanden — zich aan de eenheid onttrok, maar het zal ook een historische gebeurtenis worden, dat het deze oorlog, waarin Noord en Zuid-Nederlander bondgenoten zijn, is geweest, waarin de wederzijdse toenadering tot stand is gekomen. Helaas beperkt die zich in ambtelijke kringen tot het minst belangrijke, zoals monetaire accoorden e.d. alsof daarnaar de grootheid ener natie zou kunnen worden gemeten, maar het is weer in het volle niet-ambtelijke leven, dat Belgen en Noord-Nederlanders elkander op het gebied van kunst, cultuur en zelfs ook godsdienst — het oude strijdpunt — weten te vinden.

Zoals bekend zal hedenmiddag in de bovenzaal van de Sociëteit van Bolivar een ontvangst worden gehouden door den Belgischen consul René Moreno, bij welke gelegenheid de Vlaming Carlo Liten enkele Belgische gedichten zal declameren. De ontvangst vangt aan om 17 uur.

BIJ DE AANVAL OP DUITSLAND.

Bij de aanval, welke Donderdag op fabrieken te Friedrichshaven, München, Leipzig, Dessau, Lutzkendorf, Russelsheim, Esenach en Gotha alsook op vliegvelden te Memmingen en Koleda werden gedaan door meer dan 1200 Noordamerikaanse bommenwerpers uit Groot Britannië en Italië, gingen 19 zware bommenwerpers verloren. 9 Van de honderden escorterende gevechtsvliegtuigen keerden niet terug (Londen, (AP) 20.7).

BERLIJN VERWELKOMT...

Transocean zeide, dat volgens een zegsman van het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken „Berlijn het Japanse plan verwelkomt om een nieuwe regering te vormen op zo breed mogelijke grondslag. De militaire nederlagen maken het nodig dat zeer grote inspanningen gedaan worden, gelijk zeer goed bekend is aan Berlijn", aldus de zegsman (Londen, (AP) 20.7).

LIQUIDATIE INTERNATIONALE BANK VAN BETALINGEN.

De commissie van de Internationale Monetaire Conferentie heeft de liquidatie gestemd van de Internationale Bank van Betalingen. Het voorstel werd eensgezind door de Nederlandse en Noorse afgevaardigden gedaan en met algemene stemmen aangenomen. (Aneta)

NEDERLANDSE MITCHELLS SLAAN TOE.

Nederlandse Mitchells hebben een Japans transportschip van 1500 ton zwaar beschadigd nabij Dili (Timor). (Aneta)

LANDING OP GUAM.

Officieel wordt bekendgemaakt uit Pearl Harbor, dat de Noordamerikaanse mariniers en soldaten van het leger Donderdagmorgen geland zijn op het eiland Guam in de Marianen.

Er werden strandhoofden gevestigd. De vijandelijke defensies werden tevoren 17 dagen lang voortdurend gebombardeerd en beschoten in het langste en hevigste bombardement dat ooit aan enige landing in de Stille Oceaan voorafging.

Op 10 December 1941 kwamen 8000 Japanners te Guam aan land om het eiland te veroveren op het Noordamerikaanse garni-

ADMIRAAL SPRUANCE.

zoen van 200 mariniers.

De Noordamerikaanse landingen op Guam volgen slechts 13 dagen na de verovering van Saipan op 200 kilometer ten Noorden ervan. Volgens een vroegere bekendmaking van Admiraal Nimitz werden op Saipan 19.793 Japanse soldaten begraven door de Noordamerikanen.

Men gelooft, dat Guam even sterk garnizoen als Saipan heeft en dat de strijd er even bloedig zal zijn omdat het terrein niet veele verschillend is.

Een zegsman van de marine zeide, dat alle landingen werden uitgevoerd volgens het plan. De vijfde vloot der Noordamerikanen, welke de landingen steunt, staat onder bevel van Admiraal Raymond Spruance, die ook het bevel had bij de strijd om de Gilbert-eilanden, de Marshall-eilanden en Saipan.

Vice-Admiraal Marc Mitscher heeft er het bevel over een vlootafdelng. (Pearl Harbor, (AP) 21.7).

DE OPMARS IN ITALIË.

George Tucker seint uit Rome:

De Noordamerikaanse troepen baanden zich een weg door de vallei van de Armo langs een front van 40 kilometer tussen Pisa en Florence terwijl de Duitse strijdkrachten, onthutst door de plotselinge doorbraak, zich over de Arno terugtrokken naar hun bergstellingen in de Gotische linie. Luitenant Generaal Clarks soldaten hadden de volledige beheersing over de heuvelmassa, van waar men het uitzicht heeft over de Arno en het Noordamerikaanse geschut bestreek de gehele vallei op zoek naar de Duitse achterhoede-eenheden die de terugtocht van de hoofdmacht ten Noorden van de stroom dekten. De Duitse tegenstand was vrijwel geheel beperkt tot deze kleine groepen, die bewapend zijn met automatische wapenen: het zijn gelijksoortige tactieken als waarmede de intrede van Rome een gehele dag werd uitgesteld.

Een Noordamerikaanse colonne heeft zich hecht genesteld op de Zuidelijke oever van de Arno bij Pontedera, 20 kilometer het land in van Pisa. Een Geallieerde zegsman zeide, dat volgens verklaring van de Duitse gevangenen, zij „volkomen verbijsterd waren door de plotselinge doorbraak en zeiden, dat talrijke geïsoleerde afdelingen werden uitgeroeid".

Terwijl Clarks pantserstrijdkrachten voorbij Livorno verder trekken in achtervolging der nazies begonnen Noordamerikaanse ingenieurs met de taak om de verwoesting in de grote haven te herstellen en de nodige diensten in de stad weer op gang te brengen.

Salvetti, op 11 kilometer ten Noord-Oosten van Livorno, is reeds in Geallieerde handen. Aan de andere zijde van het slagfront dringen de Poolse en Italiaanse troepen voort voorbij de veroverde havenstad Ancona met achterlating van hopen vijandelijk materiaal welke nog gesorteerd moeten worden. Een colonne snelde het land in en vestigde een bruggehoofd over de rivier de Esino op 16 kilometer ten Westen van Ancona. Niettegenstaande de stortregens vorderden de Geallieerden overal langs het front. De troepen van het achtste leger vochten door Radda op 20 kilometer ten Noorden van Siena en op 32 kilometer van Florence en een hardnekkige slag is gaande om Monteverchi aan de rivier de Arno op 25 kilometer ten NoordWesten van Arezzo. De troepen van het vijfde leger trekken door de vallie van de Elsa en bevinden zich op 5 kilometer van het belangrijke wegenkruispunt Castel Florentina dat op 13 kilometer van Empoli aan de Arno ligt.

De Geallieerde vliegtuigen gingen voort met de methodische vernieling der vijandelijke verbindingen in de Po-vallei en voerden Woensdag 1400 enkelvluchten uit, de regen ten spijt. 25 Geallieerde vliegtuigen gingen verloren en 7 nazie-toestellen werden vernield. (Rome, (AP) 20.7.

NOORDAMERIKAANS CONSULAAT -GENERAAL. CONSUL-GENERAAL.

Consul Huddleston vertrekt.

De Gouvernements Persdienst meldt:

De Noordamerikaanse regering heeft besloten het Noordamerikaans Consulaat alhier met ingang van 15 Aug. as. tot Consulaat-Generaal te verheffen. De eerste Noordamerikaanse consul-generaal alhier zal zijn de Heer **Walter E. Foot,** die verscheidene jaren te Batavia werkzaam was. Consul Huddleston zal op het Noordamerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken te werk worden gesteld.

Ongetwijfeld zal Curaçao de verheffing van het consulaat tot consulaat-generaal met vreugde begroeten. Het betekent meer belangstelling van de grote natie, waarmede het niet slechts in deze oorlog strijdt, maar met welke het ook in vrede zo nauwe banden onderhoudt.

Het vertrek van den algemeen geachten consul Hudleston en zijn zo gewaardeerde echtgenote zal velen teleur stellen. Maar de Heer Huddleston heeft grote Europese ervaring en het is dus duidelijk wat achter zijn terugroeping steekt. Hij heeft in elk geval op uitnemende wijze de wording van het Consulaat-Generaal voorbereid en Curaçao zal hem zeker niet vergeten.

Aruba.

DE HEER VAN WERKHOVEN VERTREKT VAN ARUBA.

De heer Antonius J. van Werkhoven, hoofdcommies op het Ontvangerskantoor alhier, is verleden Zaterdag naar Curaçao vertrokken om zijn nieuwe functie op Curaçao waar te nemen. Van zijn collega's en ondergeschikten nam hij Vrijdag afscheid.

Een ieder die de heer van Werkhoven kent, betreurt zijn vertrek, omdat hij als persoon zeer goed was en als ambtenaar wel de beste raadsman voor een ieder die iets met hem te doen kreeg.

Dat het den Heer van Werkhoven en de zijnen ook op Curaçao goed moge gaan.

KATHOLIEKE VERKENNERS.

In het bestuur der Katholieke Verkenners op Aruba, is met ingang van 11 Juli jl. Pater Theodardus Bartel O. P. onthe-ven van de functie van Assistent D.V.G. voor Aruba, met hartelijke dank voor de jarenlange arbeid tot heil van onze jongens; drukke werkzaamheden verhinderden hem in de oefening van deze functie. Tevens werd Pastoor Bartel benoemd tot hulpaalmoezenier van de St. Franciscusgroep te Oranjestad.

Met ingang van 12 Juli heeft Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. I. Verriet, O. P., benoemd tot Assistent D.V.G. Pater Michael Holterman, O. P.

Onze hartelijke gelukwensen aan den nieuwen Assistent D.V. G. Wij wensen, dat zijn werk voor onze jonge mensen een zegen zij en dat de leiding van de verschillende groepen hem steune in zijn mooie taak.

VOETBAL.

Zaterdag 15 Juli:
Columbia behaalt in een zware wedstrijd schitterende overwinning van 1—0 op Aruba Juniors.
Zondag 16 Juli:
R.C.A. verslaat het Columbiaans elftal met 3—1. R.C.A. in topvorm.

Als de scheidsrechter Gerrit Lugthart de elftallen op Zaterdag het speelveld op liet, waren de opstellingen als volgt:

Columbia:
Garcia
Eguis Cobas
Maestre Boto Bermudez
Arango Apreza Granados Mejia Ceballos

Aruba Juniors:
Franken
Wout Julia
Albus Panneflek Romero
Vingal Becker Loefstop Kemp Paulina

Met een bestorming op het doel van Columbia begon de voorhoede van Aruba Juniors de wedstrijd; zij hadden de wind mee en konden dus met weinig inspanning veel last bezorgen aan de verdedigers van het Columbiaanse doel. Deze laatste zetten ook hun beste beentje voor en in letterlijke zin zetten zij herhaaldelijk hun been voor de spelers van Aruba Juniors om hun het doelen te verhinderen. Men kreeg bij het begin de indruk dat in deze wedstrijd Aruba Juniors een flinke overwinning zou behalen. Zelfs de middenlinie van Columbia moest zich terug trekken om de beide backs bij te staan. Na meerdere vruchteloze aanvallen van Aruba Juniors, haalde de voorhoede van Columbia de bal op en toen volgden de aanvallen op het doel van Aruba Juniors. De zeer goede achterhoede van laatstgenoemde was goed op dreef en sloeg de plannen der Columbianen steeds tijdig in duigen, alleen de midhalf van Aruba Juniors speelde een twijfelachtige partij; wij geloven dat Wout daar veel beter op zijn plaats zou zijn geweest. Het spel ontwikkelde zich gedurende deze eerste helft in een spannende wedstrijd; om beurten zag men de beide voorhoeden aanvallen op het doel der tegenpartij doen, welke telkens weer door de goede verdediging werden te niet gedaan. Een handsbal gedaan door de linkshalf van Columbia, gegeven vlak voor het doel, had ook geen succes; enige hoekballen werden mooi genomen door Loefstop en soms door Paulina, maar de Columbianen konden vooral met het hoofd het samenspel van Aruba Juniors onderbreken; ook wanneer de aanvallen van Aruba Juniors zover gevorderd waren, dat zij de bal op het doel schoten, dan was de doelverdediger er nog en deze liet zien dat wij ons in de vorige wedstrijd in hem vergist hadden, daar hij de bal telkens met grote zekerheid wist te houden.

Ook de Columbianen moesten een hoekbal nemen; deze werd genomen door Arango; de bal werd uit de Zuidoost hoek geschopt en met een zwaai over de lijn kwam zij vlak voor het doel terecht; de midvoor van Columbia schoot goed en Franken kon niet houden. De scheidsrechter had echter zeer goed gezien dat de bal tevoren buiten de lijn geweest is en dus werd het punt niet toegekend. Kort daarop was er een zeer goed gecombineerd samenspel van Columbia; de achterhoede van Aruba Juniors trachtte nog ertussen te komen, een voorzet van de rechtsbuiten, Franken liep uit om de bal te vangen; midvoor Granados was eerder bij de bal dan hij en met de kop wist Granados de bal het doel in te spelen. 1—0 voor Columbia. Kort daarop was het rust; het Jong Holland Sportpark was op deze dag meer bezet dan bij de eerste wedstrijd.

Bij de uittrap na de rust, werd het spel met evenveel animo voortgezet; nu Aruba Juniors tegen de wind in moesten spelen, spanden zij zich tot het uiterste in; enige keren bezorgden zij dan ook gevaarlijke momenten aan het Columbiaanse doel; de midvoor Loefstop liep jammer genoeg steeds te ver achter zijn medespelers, telkens wanneer de bal naar hem werd toegespeeld was hij er te laat bij; ook zijn opzet om alleen door de verdediging van Columbia door te breken, bleek zonder resultaat, de rechtervleugel gaf telkens zeer mooie voorzetten, de linksbinnen Kemp deed zijn best en zijn schoten op het doel waren telkens gevaarlijke ogenblikken voor de Columbiaanse doelman Garcia. Aan de andere kant gingen de aanvallen ook met evenveel spanning op het doel van Aruba Juniors; Franken kon telkens reddend optreden, zelfs een zeer van nabij met het hoofd ingegooide bal, kon hij tegenhouden. De spelers maakten tegen het einde van de wedstrijd een vermoeide indruk; het was wel begrijpelijk daar zij van beide kanten zich tot het uiterste hebben ingespannen.

Om 18.25 uur was de wedstrijd afgelopen en de overwinning aan Columbia was er een waarvoor zij zeer hard hebben gewerkt en goed hebben verdiend.

R.C.A. — COLUMBIA 3—1.

Tegen 16 uur begon het Jong Holland Sportpark te Santa Cruz al vol te lopen op Zondag 16 Juli; een ieder wou zien hoe Columbia zijn derde overwinning op Aruba zou behalen; R. C. A. was in de laatste tijd niet wat het vroeger was, dacht Jan Publiek. Zoals nooit tevoren was het nu zeer bekende sportterrein van Jong Holland bezet. Om 16.45 uur kwamen de twee elftallen het terrein op; de Columbianen met hun rood gestreepte shirts; R.C.A. in onze nationale kleuren.

In het Columbiaans elftal was de linksbuiten Ceballos van de vorige dag verander voor Suarez; de R.C.A. ploeg was dezelfde als die laatstelijk op Curaçao gespeeld heeft en was als volgt.

Reyes
Antonette J. Quant
Odor D. Tromp Kelly
E. Quant Kelkboom Chirino
M. Vingal S. Tromp

Met de wind mee voor R.C.A. begon de wedstrijd. Al direct bij het begin zag men dat de spelers van R.C.A. goed op dreef waren. Chirino begon als linksbinnen, maar veranderde heel gauw met E Quant voor rechtsbinnen; de bal was bij het begin direct in het doelgebied der Columbianen geland. De verdediging van Columbia was zoals bij de vorige wedstrijden in topvorm. vooral de fullback Eguis kon het samenspel van de R.C.A. voorhoede steeds goed op tijd onderbreken De middenlinie van Columbia trok zich naar achteren om de fullbacks bij te staan; de bal werd zeer handig naar hun voorhoede gespeeld, en deze lieten er ook geen gras over groeien, met goed opgezette samenspelen ging het voorwaarts op het doel van R.C.A. toe.

De achterhoede onder leiding van Jossy Quant kwam ertussen; de rechtsbuiten Aranjo was een te vlugge speler en kon de linkshalf van R.C.A. gemakkelijk voorbij lopen met de bal. De fullbacks moesten zich schrap zetten om de hele voorhoede van Columbia af te dekken; een mooie voorzet van Aranjo uit de Zuidoost hoek werd door Quant goed op tijd weggeschopt. De voorhoede van Aruba kwam weer aan het werk; Kelkboom verdeelde het spel eerlijk over zijn beide vleugels en wanneer een der vleugelspelers nog te kort schoot of wanneer een tegenspeler de bal afnam, deed Kelkboom nog het grote werk om de bal wederom te bemachtigen. Van de linksbuiten toegespeeld, gooide Chirino de bal naar de rechtsbuiten, niettegenstaande de gehele verdediging klaar stond, schoot de rechtbuiten flink op het doel en het eerste punt voor R.C.A. werd gemaakt. R.C.A. 1—0.

Met de aftrap van de bal, namen de Columbianen de bal op naar het R.C.A.-gebied; Aruba's verdediging deed weer haar taak op een prijzenswaardige manier; het samenspel der Columbianen dat vooral met het hoofd werd meegespeeld, bleek gevaarlijk en menig maal kon Columbia doorbreken tot dicht bij het doel; fullback Quant en doelverdediger Reyes verstonden elkaar goed en met afdekken van de tegenpartij, kon Reyes soms uitlopen om de bal op te vangen en weg te gooien; aan de andere zijde deden de spelers van de voorhoede van R.C.A, wederom enige aanvallen op het doel, daarop volgden op het R.C.A. doel pogingen der Columbianen om een doelpunt te maken; de wedstrijd werd uiterst spannend, want voor beide doelen waren er om beurten gevaarlijke momenten, die ons allen in spanning brachten. Bij een der toelopen van de Columbiaanse voorhoede. liep de rechtsbuiten de middenlinie van R.C.A. voorbij, schopte de bal mooi over naar zijn midvoor; Quant liep toe om de bal te nemen, miste de bal, de rechtsbuiten van Columbia zette de bal goed voor zijn midvoor en doelman Reyes kon het keiharde schot niet meer houden, de bal zat, 1—1.

Hierna bleef de wedstrijd zeer in evenwicht met aanvallen van beide kanten, echter zonder verdere resultaten voor de partijen tot de rust. Na de vijf minuten, kwamen de Columbianen opzetten en liepen met de bal toe op het R.C.A.-doel; het scheen wel of zij nu met de wind mee hun samenspel als bij de vorige wedstrijden weer productief zouden maken. Antonette en Quant lieten zich gelden als fullbacks. Ook de rechtshalf Odor was een grote spelbreker voor de Columbianen, Damian Tromp als midhalf van R. C.A. nam de bal op en speelde die toe naar de voorhoede; er kwam ook van die kant actie in het bedrijf; P. Quant die voor Chirino in de plaats kwam na de rust, omdat de voet van Chirino verstuikt was speelde rechtsbuiten, terwijl Vingal als rechtsbinnen ging spelen. Ook Columbia had zich van een nieuwe speler op de linkshalf-plaats verzekerd. De linksbuiten van R.C.A. kon nu van zijn gunstige hoek de rest der voorhoede aan het werk zetten. Bekroond met een punt, werd de bal van de linksbuiten toegespeeld naar de midvoor; deze gaf onmiddellijk over aan de linksbinnen; de Columbianen waren er telkens even te laat bij; de linksbinnen schoot goed en het tweede punt voor R.C.A. zat. 2—1.

Met nieuwe aanvallen op het R.C.A.-doel, gevolgd door hetzelfde op dat der tegenpartij ging het voort; de Columbiaanse voorhoede speelde nu een enigszins mindere partij dan bij het begin; de jongens van R.C.A, zetten met nog meer moed hun spel voort. Een op de rechtsbuiten van de R.C.A. toegespeelde bal, werd door hem keurig meegenomen langs de fullback en met een keihard schot op het doel van Columbia ingegooid; de Columbiaanse doelman trachtte te houden, maar langs zijn handen heen kwam het leer in het net terecht, 3—1 voor R.C.A.

Bij de verdere wedstrijd kwamen de Columbianen menig maal in de aanval, evenals R.C.A. dat deed; van beide partijen kon men een punt verwachten, maar dit bleef uit. Het geheel werd een mooie wedstrijd met het resultaat van 3—1 voor R.C.A. Biezonder moet de goede leiding van den scheidsrechter Gerrit Lugthart vermeld worden. Ook kunnen we zeggen dat R.C.A. sedert lang niet meer zulk een mooie partij heeft gespeeld; er zijn nu een paar jongere spelers in het elftal, maar deze spelen even goed als de spelers van de vroegere ploeg die de kampioenschap van 1938 — 1942 behaalden; alleen meer ervaring in het spel is nog een gebrek, maar dit kan gemakkelijk worden verholpen door de oudere spelers in het elftal.

Beide partijen hebben flink gespeeld en de overwinning van R.C.A. was zeer verdiend.

Laatste Nieuws

— **In een radio-rede**, welke werd uitgezonden „van een vlootbasis in de Stille Oceaan", heeft President Roosevelt zich gisteravond gericht tot de Democratische Conventie in Chicago om zijn benoeming als candidaat voor het Presidentschap te aanvaarden. Roosevelt voorspelde, dat over vier jaren de wereld weer in vrede zal leven. „Nieuwe handen zullen dan de volle gelegenheid hebben om de idealen te verwezenlijken, welke zij nastreven".

— **Het Stockholmse** „Aftonbladet" meldt in een „onbevestigd bericht" uit particuliere bron, dat SS-afdelingen naar Berlijn oprukken om er de orde te bewaren. Er zijn tekenen, dat de opstand in het leger nog voortduurt en zich zelfs uitbreidt. Berlijn heeft de terechtstelling van een groep samenzweerders bekend gemaakt, waaronder een kolonel van het leger, die de bom plaatste, welke Hitler lichtelijk kneusde.

— **De Russen** hebben zich opgehoopt langs de Poolse Boeg voor een klaarblijkelijk opmars naar Warszawa, terwijl het nieuwe offensief in Littauen dreigt de Duitse legers te zullen splitsen.

— **Voor de vierde** achtereenvolgende dag heeft een grote luchtarmada van ongeveer 2000 Noordamerikaanse vliegtuigen heden doelen in Duitsland aangevallen, waaronder de vliegtuigfabrieken te Regensburg en de kogelkussenfabrieken te Schweinfurt.

IN NORMANDIE.

Het Geallieerde Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Britten Noyers veroverd hebben op de weg naar Villers Bocage en dat gevochten wordt in de straten van Evrecy.

Het voetvolk ten Zuiden en Zuid-Oosten van Caen kwam tot binnen 900 meter van Verrières op 8 kilometer van Caen en veroverde St. André sur Orne. In de sector van Troarn wordt de stad gepasseerd door het voetvolk ten Noorden ervan waar men zich bevindt nabij Bures, op 13 kilometer ten Oosten van Caen. De Britse pantserstrijdkrachten die de stad aanvielen, werden evenwel naar het spoorwegstation in de buitenwijken teruggedreven door de Duitse tijger-tanks. De Britten zijn tot 13 kilometer doorgedrongen en hebben hun doorbraak uitgebreid tot 8 kilometer.

Duitse anti-tankkanonnen versperren de weg aan de Britse tanks en het voetvolk is thans naar voren getrokken om de weg verder te banen. Het schijnt, dat Montgomery er niet in geslaagd is de hoofdmacht [der] Duitsers in de slag te be[trekken].

Slechts een betrekkelijk [klein] aantal gvangenen werd ge[maakt, ge]zien de omvang van de [strijd; het] aantal gevangenen werd ge[schat op on]geveer 2000. De opma[rsch bedraagt] gemiddeld 3 kilometer per [dag. Dit] bedragen en kan niet ver[geleken] worden bij het grote offen[sief van] het Russische front of [...] in de Egyptische woestijn [...] tegenstaande het minder [...] weer voerde de Geallieer[de lucht]macht Donderdag van 600[0 tot] 7000 enkelvluchten u[it boven] West - Europa. (G[eallieerd] Hoofdkwartier, (AP) 21.7)

NIET BIJ DE UITGEWISSELDE[N]

Het bericht, dat door [...] verstand werd toegeschre[ven aan] de New Yorkse dienst [van het] Joodse Wereld Congre[s ...] dat de Heren Cohe[n ...] scher onder de Joden w[aren, die] te Jeruzalem aankwame[n ...] uit Jeruzalem tegeng[...] Geen van beiden zijn o[nder] van de uitgewisselden (A[P])

VAN HASSELT IN LO[NDEN]

Uit Londen wordt g[emeld, dat] Mr. B. Th. W. van H[asselt] te Londen is aangekomen [...] functie van Directeur [van de] N.V. Koninklijke N[ederlandsche] Maatschappij tot Expl[oitatie van] Petroleumbronnen in N[ed.] Indië op zich te nemen

Curaçao.

DE COLOMBIANEN VIERDEN FEEST.

Het feest van de Colombiaanse Onafhankelijkheidsdag is gisteren door de vele Colombiaanse arbeiders die thans hier vertoeven en degenen die met ons nabuurland Colombia sympathiseren, op luisterrijke wijze gevierd.

Hoogtepunt van alles was de Plechtige Heilige Mis in Pastoor Elie's kerk op Groot Kwartier, bijgewoond door tallozen, waaronder de Hoofden van de Geestelijke en Wereldlijke Machten, Consuls van bevriende landen, een aantal hoge militairen, vooraanstaanden uit Handel en Industrie.

Het Nederlandse Mannenkoor onder leiding van den Heer Sengers vulde de kerk met schone klanken. Het hoogaltaar was versierd met de Nederlandse en Colombiaanse vlaggen en de verschillende kransen en bloemstukken die in de loop van de dag zouden worden gelegd bij monumenten en aan Consul Generaal Ernesto C. Martijns gaje zouden worden aangeboden, stonden rondom het altaar geschaard.

Aalmoezenier Adriaan Deelen hield de feestpredicatie in het Spaans. Vóór de Heilige Mis was er reeds een vlaggenparade geweest op het voorplein van de kerk, doch in de loop van de dag trokken de Colombianen nog over de straten van de hoofdstad warbij bezoeken werden gebracht aan enkele begraafplaatsen, het monument van Bolivar op Scharlo, het beeld van Hare Majesteit de Koningin in het Wilhelminapark en de buste van Brion op het Brionplein.

Op verschillende plaatsen had men de vlag uitgestoken en ook kon men verschillenden op straat zien lopen met cocardes.

In de club te Suffisant sprak de Consul Generaal van Colombia Dr. Carlos Posada Gaviria. Zijn rede werd gevolgd door verschillende andere, o.a. van den Voorzitter van het Feestcomité den Heer Juan Carillo.

Er werden voordrachten gehouden en enkele uren vermaakte men zich nog met zang en dans.

VIOOLRECITAL RICARDO ODNOPOSOFF IN ROXY.

Gisteravond gaf de Russisch-Argentijnse violist Odnoposoff een recital in de Stadsschouwburg Roxy, begeleid door Alberto Sciaretti aan de langzamerhand afstands wordende Kunstkring-vleugel.

Men zegt, dat de eerste keer, dat deze violist zou komen, de zaal al uitverkocht was, terwijl nu een ca. 200 à 250 mensen aanwezig waren.

Ongetwijfeld heeft Curaçao die eerste keer gelijk gehad, want hier stond in waarheid een groot violist op de planken en wij mogen de Curaçaose Kunstkring voor de zoveelste maal dankbaar zijn, dat wij hier, op ons eilandje, weer een ster van de eerste grootte konden horen.

In het eerste deel van Odnoposoffs programma, dat zonder uitzondering hoge technische eisen aan den kunstenaar stelde, treffen wij, behalve Johan Sebastiaan Bach, **Pugnani en Francoeur** aan, beiden 18e eeuwse meesters, uit de Italiaanse en Franse school, waarvan de eerste vooral, met meesters als Corelli, Vivaldi, Locatelli, Veracini, Tartini, en naderhand door den groten viool-virtuoos en componist Viotti, die beide scholen in zich verenigde en de grondslag voor het moderne vioolspel legde, twee eeuwen lang het Europese muziekleven beheerste.

Beide componisten vormden al onmiddellijk een waardige, nobele inzet en even spoedig wist men, dat hier een groot violist stond, door de volmaakte beheersing en warme muzikale interpretatie van deze moeilijke materie.

En het mogelijk laatste restje twijfel werd weggenomen door de beroemde Ciacona van Bach, feilloos en prachtig van toon gespeeld, in zijn duizelingwekkend moeilijke accordenspel, vliegend passagewerk, positiespel tot dicht bij de kam, wilde arpeggio's, zo fabelachtig moeilijk als slechts door een Bach, die zelf behalve een beroemd organist ook een uitstekend violist was, geschreven kon worden.

Deze Ciacona vormt het slot van het vierde en laatste deel van de beroemde Partita in d kl. terts, en bestaat uit 65 variaties op een thema van vier maten. De enorme technische moeilijkheden vormen een waardemeter voor elk groot violist, en de Ciacona was ook hier wel het hoogtepunt van het zware programma.

Het tweede deel werd ingenomen door de **„Symphonie Espagnole"** van den 19en eeuwsen Fransen componist **Edouard Lalo**, een orkestwerk met viool-solo, waarmede Lalo vooral naam maakte (en met zijn opera „Le roi d'Ys"). Naar de inhoud (en natuurlijk ook doordat een eersterangs orkest moest vervangen worden door een tweederangs vleugel, kon dit werk niet op een peil staan als bv. Bachs Ciacona. Maar de exotische inslag verleent dit werk toch wel een bizondere bekoring. En ongetwijfeld ligt deze muziek den temperamentvollen Rus-Argentijn buitenmate; naar mijn gevoelen meer nog dan Bach.

En hier dringt zich natuurlijk een vergelijking op met Jehudi Menuhin, wiens meesterlijke spel ons nog vers in het geheugen ligt.

Wel, den levendigen bewoner dezer tropen zal een minder strak beheerst grootmeester als Jehudi wellicht welgevalliger zijn, vooral wanneer beider techniek volmaakt is.

Maar wij mogen bedenken, dat op de hoogste hoogte de meester niet slechts zijn techniek, maar ook zijn gevoel beheerst. En als ik het voor het kiezen zou hebben, dan zou ik de Ciacona van Jehudi willen horen en de Symphonie Espagnole van Ricardo.

Waarmede ten slotte gezegd is, dat ook Odnoposoff een grootmeester is.

Het derde gedeelte was gewijd aan een keur van technische juweeltjes: Baskische grillen van Pablo de Sarasate, den componist voor den viool-virtuoos bij uitnemendheid (herinnert u zich nog zijn Romanza Andalusia, een „toetje" van Jehudi de laatste keer?), zéér moderne, allerliefst klagende en bizonder geestdriftig toegejuichte Spaanse kinderen in een tuin van Mompou, een voor viool en piano gearrangeerde wals van Chopin (was dit wel nodig geweest?) en het fabelachtig moeilijk Perpetuum Mobile van Novacek, dat — naar ik meen — eveneens door Jehudi Menuhin gespeeld werd.

Het langdurig applaus van het niet zo grote, maar geestdriftige auditorium, waarin ook de bescheiden, maar bekwame accompagnateur Sciaretti werd betrokken, noopte Odnoposoff (williger dan Jehudi) tot twee prachtige toegiften: Dansa Borgia van Dvorak en Zapateado van Sarasate (ook dit laatste speelde Jehudi).

Een dankbaar publiek — en honderden spijtige afwezigen — zien hoopvol uit naar een tweede concert in dit, ons armelijke concert-leven.

R. Gehrels.

* * *

Gisteravond trad in de Stadsschouwburg, voor een slecht bezette zaal, op de violist Ricardo Odnoposoff, aan de vleugel begeleid door Alberto Sciaretti.

Het gebodene stond op een hoog peil. Door zijn buitengewoon goede techniek, maar vooral door het warme gevoel, dat hij in zijn spel wist te leggen, heeft de solist de uitgevoerde stukken op buitengewone wijze tot hun recht doen komen. Het is jammer, dat de accompagnateur niet steeds even mooi begeleidde.

Het programma zette in met de fors gespeelde prelude van Pugnani (1731 — 1798), gevolgd door een allegro van denzelfden componist, waarin de solist een schitterend uitgevoerd arpeggiospel ten gehore bracht.

In het volgend nummer, de Sicilienne van Francoeur (1698 — 1787) gaf de violist uitnemend staccato-werk ten beste, terwijl hij in de Rigaudon, eveneens van Francoeur, vooral deed blijken van vingervlugheid.

Vervolgens werd de Chanconne van Johan Sebastiaan Bach (1685 — 1750) uitgevoerd, welk stuk het uiterste vergt van den violist. De Chanconne werd mooi uitgevoerd, doch kon niet het peil bereiken van de uitvoering van hetzelfde stuk door Jehudi Menuhin. Wellicht heeft hier de omstandigheid, dat Odnoposoff niet zijn eigen viool bespeelde, haar invloed doen gelden. Het was tenminste merkbaar, dat de e-snaar niet licht aansprak.

Het volgend nummer was de Symphonie Espagnole van Lalo (1823 — 1892), bestaande uit drie delen. Het allegro ma non troppo, dat hoge technische eisen stelde, werd prachtig gespeeld. Het andante werd met gevoel voorgedragen. Het laatste deel, rondo, voerde de solist op lichte, speelse, wijze uit. De Symphonie oogstte een welverdiend warm applaus.

Na een kleine pauze werd thans uitgevoerd de Capricho Vasco van Sarasate (1844 — 1908). Dit stuk is een muzikaal vuurwerk, dat op brillante wijze werd uitgevoerd.

Van den componist Mompou (geboren 1905) werd vervolgens uitgevoerd het stuk „Niñas en el Jardin". Dit stuk, dat con sordino gespeeld wordt, bracht een geheel eigen noot in de avond.

„Valse" van Chopin (1810 — 1849) is een oude bekende. Ditmaal op de viool uitgevoerd. De uitvoering was mooi.

Het perpetuum mobile van Novacek (1866 — 1900) gaf den solist gelegenheid, meesterwerk met de rechterpols te laten zien.

Gezien het vele en warme applaus gaf de solist 2 toegiften, te weten de Slavische Dans van Dvorak en El Zapattierro van Saint-Saens, beide meesterlijk uitgevoerd.

Al met al was dit een schone avond, welke allen, die haar bijgewoond hebben, lang in de herinnering zal blijven. Jammer was het, dat niet velen de avond bijwoonden.

Mr. J. J. A. Ellis.

NAAR DE AMBACHTSSCHOOL.

Zaterdag 22 Juli bestaat er gelegenheid tot het inschrijven van nieuwe leerlingen op de Ambachtsschool „St. Jozef", Rodeweg 107. De vakken zijn: machinebankwerker, timmerman, automonteur en electriciën.

Dit is de gelegenheid om uw kind wat te laten worden. Dit is de beste manier om te zorgen voor zijn toekomst. Een man met een vak kan immer zijn brood verdienen. Naar de ambachtsschool!

VOOR AQUARIUMBEZITTERS.

Dr. Edwin van der Kuyp verzocht ons mede te delen, dat hij hedenavond om 19.50 uur voor de Curom zal spreken over Slakken en Bilharzia (dit is een ziekte). Vooral voor aquariumbezitters zal deze lezing van belang zijn.

WACHTDIENSTEN.
Vrijdag, 21 Juli 1944.

Telegram Afdeling: 7.30 tot 23 uur tel. 307; na 23 uur tel. 553.

Shipping & Supplies: 7.30 tot 16 uur tel. 458 en 551; na 16 uur tel. 277.

Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 606.

Dok Afdeling: De Klerk, tel. 839.

Geneeskundige dienst: 22.7 (13 uur) tot 24.7 (7 uur) tel. 892. Bij geen gehoor tel. 289.

Prot. Gem. Emmastad: Gemeenteavond te houden in het Jeugdhuis te Rio Canario op Vrijdag 21 Juli om 20 uur. Inleiding Ds. C. Th. Steenstra. Onderwerp: Wat Houdt de Voorgestelde Reorganistie der Nederlands Hervormde Kerk in Nederland in.

Muziekvereniging Emmastad: Hierbij delen wij onzen leden mede, dat het jeugdconcert op Vrijdag 28 Juli as. om 19.30 uur niet in het Rijpere Jeugd gebouw te Negropont, doch in het jeugdgebouw der Protestantse Gemeente Emmastad achter de Toko te Rio Canario, zal worden gegeven.

Jaarlijkse Vergadering Comité Nederland.

In de Sociëteit „Kabaai".

Het Comité „Nederland", dat als hoofddoel heeft de Nederlandse Zaak naar beste krachten te dienen, hield Maandag jl. een algemene vergadering.

Opening.

De Heer Leendert W. Korthals, die van de oprichting af Voorzitter van het Comité Nederland is, opende deze tweede Algemene Vergadering om 20.10 uur. Aanwezig waren ± 100 leden.

Verslag over 1943.

Door den secretaris, den Heer Ir. W. J. Stok, werd het verslag over 1943 voorgelezen. De voornaamste punten, die in dit verslag voorkomen, zijn de volgende:

1. De reorganisatie van Comité Nederland in het begin van het jaar 1943, waardoor de dalende lijn der inkomsten tot stilstand kwam en de inkomsten en het ledental opgevoerd werd.

2. Het invoeren van een eenvoudig reglement.

3. Het ter beschikking stellen van een bedrag van f 100.000.— aan den Regeringsgemachtigde te Londen voor hulpverlening aan noodlijdende kinderen in Nederland en krijgsgevangenen.

4. Het afschaffen van het orgaan „Rood-Wit-Blauw" door gebrek aan medewerkers, dat als contact-middel goede diensten deed, doch niet voldoende levensvatbaar bleek. (Hiervoor werd een ander contactmiddel in de plaats gesteld, nl. het houden van lezingen en muzikale avonden. Van de Gouvernements persdienst werden belangrijke Nederlandse publicaties ontvangen ter verspreiding onder de leden en voor de leestafels der clubs.)

5. Gedurende het jaar werden de volgende lezingen en muziekavonden gehouden, waarvan de opbrengst aan entree gelden voor het Comité Nederland was: t.w. Mr. E. M. Elias over „Na-oorlogse problemen"; Dr. W. H. Zaaier over „Stof"; Dr. H. G. S. van Raalte over „Hoe moeten wij des vrede?"; Dr. Th. van Eep over „Honger en eetlust".

Muziek-avonden: Koor van de Verenigde Protestantse Gemeenten onder leiding van den Heer H. Kool. Piano-recital van den Heer P. Grunstra.

6. De verkoop van foto's van Hare Majesteit de Koningin en het organiseren van een loterij ten bate van het Prinses Margriet Fonds.

7. Hulpverlening aan uitgeweken, die in Jamaica terecht gekomen waren.

Kleding Comité.

Door dit Comité, dat bestaat uit een kern van hardwerkende leden, zijn sedert de oprichting 18.262 stuks kleding vervaardigd en verzameld en grotendeels naar Engeland gezonden.

Financieel Verslag.

In totaal werd bijeengebracht een som van f 736.449.32 en wel f 683.702.98 door regelmatige maandelijkse en wekelijkse bijdragen en f 52.746.34 verkregen door bijdragen ineens en als baten uit toneel- en andere uitvoeringen, verlotingen, lezingen, verkoop van speldjes, foto's e.d.

Afgedragen werd:

aan het Prins Bernhard Fonds	f 392.710.—
aan het Wekere Committee for the Netherlands fighting forces	58.400.—
aan de afdeling Londen van het Nederlandse Rode Kruis	160.060.—
aan het Prinses Margriet Fonds	2.014.—

Voorts werd besteed:

aan ontvangst, hulpverlening en ontspanning van Nederlandse uitgeweken en zeelieden	f 3.233.05
aan materialen ten behoeve van het kleding Comité	20.428.20

Per saldo beschikte het Comité „Nederland" per 31 December 1943 over een bedrag van f 75.856.74.

Besloten werd om de gelden ter beschikking te houden voor hulpverlening in Nederland na het beëindigen van de oorlog.

Comité „Nederland" telt 432 leden.

Reglementair trad een gedeelte van het bestuur af en voor de opengevallen plaatsen waren door het Bestuur candidaten gesteld.

Aangezien er geen tegencandidaten waren en de aftredende bestuursleden zich herkiesbaar hadden gesteld, behoefde er geen stemming gehouden te worden.

Het huidig bestuur bestaat uit: De Heren L. W. Korthals, F. A. Vromans, W. J. Stok, W. Richel, W. J. H. van Wees, M. C. Hessels, H. Streefkerk, J. D. de Roos, T. C. F. Mali, J. van Engelenburg, J. W. Kraan, A. Gaalman, J. Haayen, C. v.d. Mark, J. Jongejan.

Jaarlijks Verslag over 1943 van de Katholieke Verkenners.

Men verzoekt ons opneming van het volgende:

Iets over de organisatie van De Katholieke Verkenners.

Bij het Boy Scouts International Bureau te Londen zijn voor Nederland aangesloten: „De Nederlandse Padvinders", waarvan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard Koninklijk Commissaris is. Bij het Nationaal Hoofdkwartier van deze vereniging (te 's Gravenhage) is weer het Internationale Hoofdkwartier van „De Katholieke Verkenners" (eveneens te 's Gravenhage) aangesloten.

In elk Bisdom (hier het Apostolisch Vicariaat van Curaçao, welks gebied samenvalt met dat van het Staatsdeel Curaçao) wordt de topleiding van De Katholieke Verkenners gezamenlijk geoefend door een D.V.G. (Diocesane Verkenners-Geestelijke) voor het geestelijke gedeelte en een D.C. (Diocesane Commissaris) voor het technische gedeelte. De regeling van het financiële beheer berusten bij de Diocesane Raad, waarvan de D.V.G. en de D.C. ambtshalve lid zijn.

Voor het Staatsdeel Curaçao zijn er tevens een A.D.V.G. (assistent-D.V.G.), een A.D.C.-V (assistent-D.C. voor de Verkenners) en een A.D.C.-W (assistent-D.C. voor de Welpen). Er zijn 8 Groepen, nl. 3 op Aruba, 1 op Bonaire, en 4 op Curaçao. Tezamen tellen De Katholieke Verkenners ruim 200 Voortrekkers, Verkenners en Welpen.

Biezonderheden en verrichtingen.

25 Januari: overlijden van p. fr. Irenaeus de Bruyn O.P., D.V.G. en waarnemend D.C. Pater de Bruyn z.g. was de grote stuwkracht bij de oprichting (in 1936) en de verdere ontwikkeling van de Katholieke Verkennerij in het Gebiedsdeel. Zijn nagedachtenis zal door De Katholieke Verkenners in hoge ere worden gehouden.

10 Februari: benoeming van een nieuwen D.V.G. (zie tevens onder 4 April).

25 Maart: benoeming van een nieuwen D.C. (zie tevens onder 4 April).

27 Maart: benoeming van de overige leden van de Diocesane Raad (zie tevens onder 4 April).

30 Maart: audiëntie van de Diocesane Raad door Zijne Hoogwaardige Excellentie den Apostolisch Vicarius.

4 April: verdeling van de functies in de Diocesane Raad: voorzitter: de D.C. Ir. T. Kouwenaar; secretaris: de A.D.C.-V Broeder C. G. Grootens; penningmeester: G. H. Zaal; assistent-penningmeester voor Aruba: Fr. de P. Wever; leden: de D.V.G. p. fr. P. D. Grove O.P., de A.D.V.G. p. fr. Th. Bartel O.P., J. A. J. Ellis, J. A. de Jongh en J. Th. P. M. van Oijen.

11 April: St. Jansbijeenkomst van de Groepsgeestelijken en Leiders op Curaçao.

23 April: St. Jorisdag, samenvallend met Goede Vrijdag, en alleen gevierd met het dragen van uniform.

9 Mei: viering van de St. Jorisdag door de verkenners op Aruba.

23 Mei: viering van de St. Jorisdag door de verkenners op Curaçao, met een gemeenschappelijke Heilige Mis (bijgewoond door Zijne Excellentie den Gouverneur) en patrouille- en nestwedstrijden.

26 Augustus — 3 September: A.B.C. Kamp op Brakkeput Arriba (Curaçao), voor De Katholieke Verkenners van Aruba, Bonaire en Curaçao. Aan dit Kamp werd deelgenomen door ca. 75 jongens, allen Verkenner 2e klasse, met hun Aalmoezeniers en Leiders.

27 Augustus: opening van het ABC-Kamp, in tegenwoordigheid van Zijne Hoogwaardige Excellentie den Apostolisch Vicarius (die tevens het woord voerde) en den Adjudant van Zijne Excellentie den Gouverneur.

3 September: sluiting van het ABC-Kamp, met toespraak van Zijne Hoogwaardige Excellentie den Apostolisch Vicarius.

17 September: installatie van een nieuwe Groep (Troep): de St. Dominicus-Troep te Aruba (Noord), voorlopig met alleen Verkenners (nog geen Voortrekkers of Welpen).

November: audiëntie van den D.C. (District-Commissaris) van „Nederlandse Padvinders" en den D.C. van „De Katholieke Verkenners" door Zijne Excellentie den Gouverneur betreffende een door den Koninklijk Commissaris Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard te Londen in te stellen voorlopige organisatie van alle Nederlandse Padvinders. Zoals Zijne Koninklijke Hoogheid later aan Zijne Excellentie telegrafeerde, ging Zijne Koninklijke Hoogheid accoord met het voorstel van Zijne Excellentie, dat de Curaçaose padvinders daarin zouden worden vertegenwoordigd door den D.C. van „De Nederlandse Padvinders" (C. J. Paap) en den D.C. van „De Katholieke Verkenners" Ir. T. Kouwenaar). De bedoeling was: zuiver contact met het Internationale Hoofdkwartier te Londen, verzameling van de padvinders in Engeland en zo mogelijk voorbereiding van hulp aan de padvinders thuis.

Verder verklaarde Zijne Koninklijke Hoogheid zich bereid, alle wensen van Curaçao bij het Hoofdkwartier te Londen aanhangig te maken. Een schriftelijke opzet voor het Bureau-tje zou Zijne Koninklijke Hoogheid nog voor de beide D.C.'s sturen.

Zijne Excellentie de Gouverneur dankte Zijne Koninklijke Hoogheid namens de beide D.C.'s telegrafisch voor het in hen gestelde vertrouwen.

Algemene Opmerkingen.

De gemeenschappelijke verkennersactiviteiten van de St. Jorisviering en het ABC-Kamp werden hierboven reeds vermeld. Daarnaast hielden de verschillende Groepen afzonderlijk de gebruikelijke buiten- en binnenspelen, alsmede verscheidene kampen. De meeste van deze kampen waren voor verkenners en voortrekkers: de St. Paulusgroep (Aruba) hield echter tevens een Welpenkamp.

De Groepen van Aruba en op Curaçao werden regelmatig door den D.V.G. en/of den D.C. bezocht; voor Bonaire was dit helaas niet mogelijk wegens de voor dit doel onvoldoende verbinding van dit eiland met Curaçao (waar het Diocesaan Hoofdkwartier gevestigd is).

In verband met het tijdelijk niet bereikbaar zijn van het Hoofdkwartier in Nederland, werd aan alle Leiders een, door den D.V.G. en den D.C. ondertekende, Voorlopige Volmacht voor 1943 en 1944 uitgereikt. Hiertoe werden speciale formulieren gedrukt.

De aansluiting van De Katholieke Verkenners bij het te Londen door den Koninklijken Commissaris Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard gestichte Bureau werd in het voorgaande reeds besproken. Tevens zijn De Katholieke verkenners aangesloten bij de Stichting R.K. Jeugdcentrale, van wier Bestuur de D.V.G. en de D.C. deel uitmaken, en waarin de D.V.G. tevens lid is van het Dagelijks Bestuur.

De Katholieke Verkenners krijgen uit deze stichting echter geen subsidie: de inkomsten der Stichting bestaan namelijk in aandelen in de opbrengst van de Loterijbond Fortuna, wiens bepalingen zich tegen steun aan de padvinderij verzetten.

De Diocesane Raad vergaderde enige malen. Voor het ABC-Kamp werd de steun verkregen van enige particulieren en firma's. De overigens uiterst beperkte geldmiddelen worden gevormd door de geringe bijdragen van de Groepen en de bijdragen van enkele donateurs. Een actie tot het verkrijgen van meer donateurs was einde 1943 in voorbereiding.

De D.C., tevens Voorzitter van de Diocesane Raad (Ir. T. Kouwenaar).

De D.V.G. p. fr. P. D. Grove O.P.

De Secretaris van de Diocesane Raad Broeder C. G. Grootens

Kerkberichten.

Week van 23 Juli t/m 29 Juli.
Zo: Zesde Zondag na Drievuldigheidszondag.
Di: H. Jacobus, Apostel.
Wo: H. Anna, Moeder van de H. Maagd.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

ST. ANNA-KERK. CATHEDRALE Otrabanda.

Pastoor: M. J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis.
19.— Lof en noveen ter ere van H. Anna.

Weekdagen:

H. Missen om 5.30, 6 en 6.30 uur.
Wo: 6 plechtige H. Mis, 19 uur Pontificaal Lof met preek van Pater R. Bakrs O.P.
Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje en tot en met Dinsdag noveen ter ere van de H. Anna.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai.

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P., tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.).
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.45 Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 6.—, 6.30 en 7 H. Missen
Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje.
Biechten: Na de H. Mis, Zaterdag tussen 16 en 18 uur, en 's avonds na Rozenhoedje.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler O.P. tel. 2413.

Zondag:

5.— H.Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis; 12 uur Algemene Aanbidding, 15 uur aanbidding voor de kinderen. 18.30 Pontificaal Lof met processie. Preek te houden door Pater Philippus Offermans O.P.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere dag om 19 uur Lof.
Wo: 6.30 gezongen H. Mis.
Do. 6.30 Congregatie voor de meisjes.
19.— Aanbidding voor de vrouwen.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967.
spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H. Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7 — 9 uur behalve Zondag.

Zondag:

5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Juicio.

Pastoor H. Penninx O.P. tel. 1367
spreekuur 7 — 9 uur (behalve Zondag).

Zondag:

5.— H.Mis.
6.— Hoogmis
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.

Zo.: 7.— H. Mis: 16 — Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34
spreekuren: alle weekdagen van 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.

De naam Curaçao

door

PATER H. M. HULSMAN O.P.

9.

Oviedo vermeldt dit zelfs uitdrukkelijk in zijn tussen de jaren 1526 en 1557 samengestelde Historia general y natural de las Indias.

Na erop gewezen te hebben, dat de namen der eilanden door enkele cosmographen worden verward, zegt hij: a la que la carta llama Corasante, llaman los Indios Corazo, y el almirante que la descubrió, la dejó con su nombre.

Ook Las Casas zegt van het Isla de Los Gigantes sprekende (Historia de las Indias): aquella debia ser la que llaman los Indios Curaçao" en hij voegt daaraan nog toe „la penúltima luenga" de voorlaatste vocaal lang — Spaal Las Casas hij zijn uitgebreide verblijf in het ... bij lidwoorden het accent plegt vast te stellen.

Zeer waarschijnlijk waren de Caraïbe-Indianen van de Curaçaose kust die ook de tegenover het eiland liggende Noordkust van Venezuela bewoonden, hun taal was dan het Guaranu, of zoals men in Suriname zegt, het Warrau's, en de naam Curaçao zou dan kunnen betekenen „grote plantage" (cora ua çu), een naam die ook passend zou zijn voor het grootste van de groep onzer Benedenwindse eilanden.

Verkokkelijk is ook de veronderstelling, dat de naam Bonaire hiets is dan een verbastering van buen aire goede lucht. Doch onze gelukkige wijze zouden zich de lucht van het eiland, ofschoon gezond, in niets van die van Curaçao of Aruba onderscheidt. Blijft het raadselachtig, waarom men juist de lucht van Bonaire zo goed geacht zou hebben, te meer daar in de 16e en 17e eeuw het eiland zo zelden is bezocht en vaak spoedig weer moest worden verlaten wegens de vijandige houding der inboorlingen.

Ik vermoed dat ook van dit eiland de naam is overgenomen van de oorspronkelijke bewoners, en wel van de Caraïben, dan Banaire (ook voorkomende als „Bonaire" of Banari), een verbastering zijn van het Caraïbische Banari — metgezel van het grotere Curaçao, terwijl Aruba, ook voorkomende als Oruba zeer wel kan zijn ontstaan uit de Caraïbische woorden Ora — schelp en oubao — eiland en dan schelpeneiland zou betekenen, een naam die het eiland ten volle waardig is, daar zijn schelpenhopen, die doen denken aan de Deense Kjökkenmöddinger reeds uit zee de aandacht trekken.

Curaçao moet dus uitgesproken worden, zoals hier de Spanjaarden doen, de voorlaatste lang — door ons Nederlanders wordt deze diphthong tot een uitgang samengetrokken.

Hoe kwamen nu Hamelberg en Zwijsen op dezelfde tijd tot eenzelfde conclusie, onafhankelijk van elkaar. Zwijsen op Curaçao, Hamelberg in Maarsen?

Pater Euwens vond na lang zoeken beider bron.

In het eerste jaarlijksverslag van 1897 van het Geschied- taal- land- en volkenkundig genootschap (opgericht Curaçao 1895 door Jan Hamelberg) had C. Gorsira M.B.zn. [15]) gepubliceerd het oudste document, dat er bestaat over ons eiland; nl. een brief van Juan de Ampies uit 1526.

In een noot bij dit artikel staan beide bovenaangehaalde citaten van Oviedo en Las Casas.

Oviedo spreekt nog van Corazante. Uitdrukkelijk noemt hij dit een foutieve schrijfwijze, met hij vond deze op een kaart. Welke kaart?

Pater Euwens vond deze, een schitterend tekenwerk in de grote Espasa encyclopedia 32e deel in verbo Mappa.

Daar wordt afgebeeld de kaart van Oliva de Majorca uit de 16e eeuw — 1540, waarop ons eiland de naam draagt van Corozante.

Las Casas noemt nog voor ons eiland de naam Isla de los Gigantes.

Een vreemde historie!

De ontdekker van ons eiland was Alonso de Ojeda, een Spanjaard van Aragon.

Hij was het type van een Spaansen Conquistador, een van de edelste en beste ofschoon ik niet graag op mijn geweten zou hebben, wat hij op zijn naam heeft staan [16]).

Ojeda was metgezel van Columbus op zijn tweede reis in 1493. Columbus ging op deze reis van Paria tegenover Trinidad langs de kust van Venezuela naar Santo Domingo, maar kwam nergens aan land, doch zag deze streken van de verte.

In 1498 of '99 ging Ojeda weer naar Spanje terug, en wist het daar zover te brengen, dat hij admiraal werd over 4 schepen die op 28 Mei 1499 uit de haven van Santa Maria (Cadiz) vertrokken.

Aan boord van deze schepen maakte de reis mede de stuurman of loods Juan de la Cosa, die in 1509 de eerste kaart vervaardigt van de nieuwe wereld, die thans nog bewaard wordt in het Museo Naval te Madrid.

Aan boord van deze schepen was nog een andere loods, een Florentijn, Amerigo Vespucci, van wien Amerika zijn naam gekregen heeft [17]).

[15]) Cornelis Gorsira M.B. zn. stierf 77 jaar oud op Curaçao, 10 Augustus 1924. Na een ruim 30 jarig verblijf in Brussel, was hij 20 Juli 1922 hier weer teruggekeerd.

Gorsira was een merkwaardig man: een groot kenner van de historie van ons eiland, waarover hij helaas weinig heeft gepubliceerd. In 1874 ontdekte hij de fosfaatbeddingen op Santa Barbara.

[16]) Zie de Roman van Blasio Ibanez: El Cabellero de la Virgen.

[17]) Op het 26e Internationale Amerikanistencongres (1935) te Sevilla hield de Nederlandse geleerde C. H. de Goeje een voordracht over Amerigo Vespucci. In 1504 of kort daarna zijn brieven van Amerigo Vespucci over zijn reizen gedrukt, waarin 4 reizen worden beschreven, de eerste in 1479 naar de Noordkust van Zuid-Amerika. Was dit verhaal waar, dan zou Vespucci het vasteland van Zuid-Amerika ontdekt hebben nog vóór Columbus, die er pas in 1498 kwam. Nu lopt er een en ander niet in die reisverhalen en daardoor kwam Vespucci onder de verdenking, zich de eer te hebben willen toeëigenen, die aan Columbus toekomt.

Onlangs heeft echter de Italiaan A. Magnaghi ontdekt, dat het verhaal der 4 reizen wel niet echt is, nl. een samenraapsel van berichten over reizen van Vespucci en andere reizen, doch dat Vespucci daaraan onschuldig is. Er zijn ook andere brieven van Vespucci, welke tot kort geleden niet als authentiek werden beschouwd, die echter zoals nu blijkt, wel echte verhalen van zijn reis zijn. Het blijkt dat Vespucci is hij niet de eerste geweest, die het vasteland van Amerika ontdekt heeft, toch twee zeer belangrijke ontdekkingsreizen heeft gemaakt, de eerste in 1499—1500, gedeeltelijk tezamen met Hojeda en Juan de la Cosa, naar de Noordkust van Zuid-Amerika, waarbij men waarschijnlijk de Amazonerivier heeft ontdekt, en ter ook Curaçao; de tweede in 1501—1502 op de Oostkust van Zuid-Amerika. Bij die streken, die hij op l.g. reis ontdekte, heeft Waldemüller op zijn kaart van 1507 de naam „America" geplaatst en dat is het begin geweest, waardoor wij nog tegenwoordig het nieuwe werelddeel naar Amerigo Vespucci, in plaats van naar Columbus noemen.

De vondst van Magnaghi wordt door taalkundige en ethnografische gegevens bevestigd. Merkwaardigerwijze schijnt echter de samensteller van het vervalste verhaal der 4 reizen, de beschikking te hebben gehad over een thans niet meer bekend document met echte gegevens van Vespucci.

Wordt vervolgd.